

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/229/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012201342
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012201342.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ Q. M., nar. XX.XX.XXXX, L. č. XXX, 2/ B. R., nar. XX.XX.XXXX, L. č. XX, 3/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, J. č. XXXX/X, Z. C., všetci zastúpení: JUDr. Jozef Veselý, advokát, AK Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, za účasti: Poľovnícke združenie Trebušovce, so sídlom Lesnice 991 08, zastúpené Advokátskou kanceláriou JUDr. Natália Borsosová, s.r.o., ul. Bisk. Kyrálya 6, Komárno, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2341/2012-420 zo dňa 15.06.2012, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 232/2012-118 zo dňa 27. januára 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 232/2012-118 zo dňa 27. januára 2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2341/2012-420 zo dňa 15. júna 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcom náhradu trov konania vo výške 140,- eur na účet ich právneho zástupu JUDr. Jozef Veselý, AK Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 5S 232/2012-118 zo dňa 27. januára 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedené v úvodnej časti tohto rozsudku, žiadajúc, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcom a pribratému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal.

Z predloženého administratívneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že žalovaný vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 mimo

odvolacieho konania zmenil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici, č. 2011/00108 z 28.04.2011 tak, že rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 o uznaní Poľovného revíru Lesenice zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. OLÚ Veľký Krtíš rozhodnutím zo dňa 14.01.2011 uznal podľa § 3 a 4 zákona o poľovníctve súvislé poľovné pozemky vo vlastníctve fyzických a právnických osôb s výmerou 1682 ha za poľovný revír s názvom Lesenice. Svoje rozhodnutie o uznaní poľovného revíru odôvodnil tým, že sú splnené všetky podmienky podľa § 3 a 4 zákona o uznaní poľovných revírov a že uzatvorené zmluvy na Poľovný revír PR Trebušovce nie sú podľa ust. § 3 a 4 zákona prekážkou pri uznaní Poľovného revíru Lesenice. Žalovaný zistil, že v čase konania o uznaní PR Lesenice poľovné pozemky navrhované na začlenenie do PR Lesenice boli právoplatným rozhodnutím č. 2004/00511-005 zo dňa 28.02.2005 začlenené do PR Trebušovce. Z administratívneho spisu je zrejmé, že v prípade poľovných pozemkov navrhovaných do PR Lesenice ide o tie isté poľovné pozemky, ktoré boli rozhodnutím OLÚ Veľký Krtíš uznané za PR Trebušovce. Rozhodnutím OLÚ Veľký Krtíš č. 2005/00305-004 zo dňa 13.07.2005 boli schválené podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva medzi vlastníkmi PR Trebušovce a nájomcom Poľovníckym združením Trebušovce. Žalovaný rozhodnutím č. 2341/2012-420 zo dňa 15.06.2012 vyhovel rozkladom a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 2592/2011-720 z 21.12.2012 zmenil tak, že vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 mimo odvolacieho konania mení rozhodnutie KLÚ v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 tak, že napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 o uznaní Poľovného revíru Lesenice zastavuje.

Krajský súd zákonosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 3 ods.1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 274/2009 Z.z., alebo zákon o poľovníctve), v spojení s § 4 ods. 1, 2, 3, 5 uvedeného zákona, ktorú právnu úpravu citoval, ako aj v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), postupom podľa ustanovení piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 2592/2011-720 zo dňa 21.12.2012 bolo potrebné zmeniť tak, že vo veci rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 mimo odvolacieho konania rozhodol tak, že sa mení rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 tak, že Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 o uznaní poľovného revíru Lesenice zastavuje.

Krajský súd konštatoval, že z administratívneho spisu mal preukázané, že v čase konania o uznaní PR Lesenice boli na PR Trebušovce rozhodnutím OLÚ Veľký Krtíš č. 2005/00305-004 z 13.06.2005 schválené zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva medzi vlastníkmi PR Trebušovce a nájomcom Poľovníckym združením Trebušovce. Rozhodnutím č. 2004/00511-005 zo dňa 28.02.2005 boli poľovné pozemky navrhované na začlenenie do PR Lesenice začlenené do PR Trebušovce. Mal za to, že z uvedeného vyplýva, že v prípade poľovných pozemkov navrhovaných do PR Lesenice ide o tie isté poľovné pozemky, ktoré boli rozhodnutím OLÚ Veľký Krtíš uznané za PR Trebušovce.

Krajský súd ďalej konštatoval, že zákon v zmysle § 3 a 4 neumožňuje uznať poľovný revír z poľovných pozemkov do už začlenených do uznaného poľovného revíru tak, ako neumožňuje orgánu štátnej správy zrušiť už uznaný poľovný revír. Zákon v § 3 ods. 3 hovorí o tom, že obvodný lesný úrad uzná za poľovný revír súvislé poľovné pozemky vlastníka alebo viacerých vlastníkov, pričom poľovné pozemky

zákon definuje ako každú plochu, ktorá nie je definovaná ako nepoľovná plocha. Hranice PR Lesenice sú identické s uznaným Poľovným revírom Trebušovce, čo je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia OLÚ Veľký Krtíš č. 2004/00511-005 zo dňa 28.02.2005 a rozhodnutia č. 2010/00240-005 zo dňa 04.06.2010. Všetky poľovné pozemky začlenené do Poľovného revíru Lesenice boli začlenené do Poľovného revíru Trebušovce, ktorý bol uznaný už vyššie spomenutým rozhodnutím zo dňa 28.02.2005 v zmysle zákona č. 25/1962 Zb. o poľovníctve účinného do 31.08.2009. Podľa § 80 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z., poľovné revíre uznané do 31.08.2009 sa považujú za poľovné revíri uznané podľa tohto zákona. Správny orgán podľa § 3 a 4 zákona č. 274/2009 Z.z. môže konať len v prípade, že ide o poľovné pozemky, ktoré nie sú začlenené do uznaného poľovného revíru podľa zákona č. 274/2009 Z.z.. Poľovné pozemky začlenené do novo vzniknutého Poľovného revíru Lesenice boli začlenené už do Poľovného revíru Trebušovce a rozhodnutie o uznaní poľovného revíru nebolo zrušené. Právoplatné rozhodnutie správneho orgánu možno zmeniť alebo zrušiť v lehote 3 rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia z dôvodov a spôsobom uvedeným v správnom poriadku. Správny orgán hranice uznaného poľovného revíru môže zmeniť len postupom podľa § 9 a 10 zákona č. 274/2009 Z.z.. Pôvodné PR Trebušovce nezaniklo žiadnym rozhodnutím správneho orgánu alebo iným spôsobom uvedeným v zákone č. 274/2009 Z.z. a nie je možné tvrdiť, že došlo k jeho zániku podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 274/2009 Z.z., nakoľko podľa ust. § 17 ods. 1 písm. b/ zaniká zmluva a nie poľovný revír.

Vo vzťahu k námietke podávateľa rozkladu O. v tom, že pán C. nemôže byť účastníkom konania o uznaní Poľovného revíru Lesenice, lebo nie je vlastníkom žiadneho poľovného pozemku v tomto revíri a nebol ani ako splnomocnenec niektorých vlastníkov na zhromaždení a členom PZ Trebušovce, krajský súd poukazom na § 65 ods. 1 Správneho poriadku, uviedol, že podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania môže podať ktokoľvek nie len účastník konania, z ktorých dôvodov námietku O. O. považoval za nedôvodnú.

Podľa názoru krajského súdu, ak Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 potvrdil rozhodnutie OLÚ vo Veľkom Krtíši č. 2011/0010 zo dňa 14.01.2011 porušil hmotnoprávne ustanovenia zákona tým, že potvrdil uznanie poľovného revíru aj napriek tomu, že podľa § 3 a 4 zákona nie je možné uznať poľovný revír z pozemkov už vymedzených rozhodnutím OLÚ PR Trebušovce, zrušil PR Trebušovce aj napriek platnému zmluvnému vzťahu v tomto poľovnom revíri, v nesúlade so zákonom potvrdil priznanie práva užívania k Poľovnému revíru Lesenice a porušil zákon tým, že potvrdil rozhodnutie o zániku Poľovného revíru Trebušovce, aj keď to zákon neumožňuje.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdil. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so správnym poriadkom ako aj so zákonom č. 274/2009 Z.z., rozhodnutie žalovaného spĺňa zákonom predpísané náležitosti čo sa týka výroku rozhodnutia ako aj odôvodnenia, a preto námietky žalobcov neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom ako aj príbratému účastníkovi právo na ich náhradu nepriznal.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 221 ods. 1, písm. h/, ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania namietali, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považujú za nesprávny z dôvodov uvedených v § 205 ods. 1, 2 písm. d/ a f/ O.s.p., a to z dôvodov, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietali, že vyjadrenie ďalšieho účastníka konania, pri nesprávnom označení im bolo doručené na pojednávaní súdu bez riadnej možnosti oboznámenia sa s ním.

Tiež namietali, že odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave je nedostatočné a nezodpovedá charakteru a závažnosti takéhoto súdneho sporu a v podstate len odkazuje na napadnuté rozhodnutie bez toho, aby logicky a právne boli zodpovedané otázky, ktoré uviedli v ich žalobe z hľadiska preskúmania takéhoto rozhodnutia, kde samotné rozhodnutie neobsahuje argumentačne tvrdenia vyvracajúce zákonným spôsobom tie skutočnosti, ktoré uviedli v žalobe. V danej súvislosti poukázali na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva - Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12 § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Súčasne v danej súvislosti poukazovali na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky - nález III. ÚS 119/03-30; IV.ÚS 115/03; uznesenie IV. ÚS 115/03; uznesenie z 16. marca 2005, sp.zn. II. ÚS 78/05.

Vo vzťahu k veci samej namietali, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s otázkou samotnej veci, o ktorej sa rozhodovalo v tomto konaní, pokiaľ tvrdil, že v zmysle § 3 a 4 sa nemôžu uznávať poľovné pozemky už začlenené do uznaného poľovného revíru. Poukazom na právnu úpravu, ktorú citovali, ustanovenú v § 2 písm. u/, písm. s/, písm. o/, písm. p/, v § 3 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 zákona, vyslovili názor, že v zmysle ustanovenia § 3 zákona nie je prekážkou, ak poľovný pozemok je už začlenený do poľovného revíru, s tým, že ich tvrdenie potvrdzuje aj to, že na území SR je každý poľovný pozemok už začlenený do niektorého revíru, čo sa vyžaduje aj v zmysle § 3 ods. 2 písm. c/ a podľa § 3 ods. 7.

Ďalej namietali, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal ani s otázkou zastavenia konania podľa § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku. Výtýkali prvostupňovému súdu, že v tomto smere iba konštatoval, že hranice poľovného revíru Lesenice (ďalej PR-Lesenice) a poľovného revíru Trebušovce (ďalej PR-Trebušovce) sú identické a ďalej neskúmal či sú totožní účastníci konania, či totožnosť predmetu konania. Poukázali na to, že v konaní a v rozhodnutí o uznanie PR-Lesenice č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 sú absolútne iní účastníci konania a to podľa notárskej zápisnice, ako v konaní a v rozhodnutí o uznanie PR-Trebušovce č. 2005/00511-004 zo dňa 28.02.2005, teda skutkový stav sa podstatne zmenil. Ďalej uviedli, že PR-Trebušovce bol uznaný s výmerou 2052 ha a PR-Lesenice s výmerou 1682 ha, čo je tiež podstatná zmena, ako aj, že zákon o poľovníctve neumožňuje premenovanie poľovného revíru ako to tvrdí právny zástupca vedľajšieho účastníka

PZ-Trebušovce, že sa v podstate iba premenoval poľovný revír, poukazom tiež na to, že nový názov poľovného revíru je podstatná vec a môže byť uvedený iba podľa § 4 ods.5 zákona v správnom konaní o uznaní nového revíru. Dôvodili, že z uvedeného vyplýva, že podmienka totožnosti veci nie je splnená v zmysle § 30 ods. 1, písm. i/ správneho zákona.

Za nesprávny považovali tiež názor súdu prvého stupňa uvedený na strane 7 rozsudku, kde krajský súd uvádza, že keď Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 potvrdil rozhodnutie OLU vo Veľkom Krtiši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011, porušil hmotnoprávne ustanovenie zákona tým, že zrušil PR-Trebušovce aj napriek platnému zmluvnému vzťahu v tomto poľovnom revíri a porušil zákon tým, že potvrdil rozhodnutie o zániku PR-Trebušovce, aj keď to zákon neumožňuje.

Žalobcovia vyslovili názor, že preskúmané rozhodnutie o rozklade ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č.2341/2012-420 podľa § 30 ods. 1 písm. i/ zákona o správnom konaní je v hrubom rozpore s týmto ustanovením zákona. Dôvodili, že je v rozpore s princípom právnej istoty a zákona, hlavne Ústavy SR to, že prvostupňový a druhostupňový správny orgán vo veci rozhodne a Ministerstvo pôdohospodárstva konanie zastaví s tým, že tak rozhodlo na základe podnetu človeka, ktorý bol podľa nich len nastrčenou figúrkou a konal účelovo, kde tento sa nikdy nedomáhal byť účastníkom súdneho konania, nikdy nebol žiadnym spôsobom vypočutý, prečo takýto podnet podal a teda je zřejmé, že podanie formálneho podnetu bolo výlučne účelového charakteru, ktorým sa mal zvrátiť právny a nemenný stav a zvrátiť právoplatné a vykonateľné rozhodnutia. Namietali, že tým, že

konanie bolo zastavené, bola im v podstate vzatá možnosť riešiť vec na úrovni správneho orgánu a vyčerpať všetky dostupné riadne opravné prostriedky. Tvrdili, že žalovaný prekročil svoje kompetencie a zákonné možnosti a konal teda nezákonne, a preto jeho rozhodnutie nemôže byť základom pre navodenie takého stavu, ktorým by bolo negované všetko ich úsilie, ktoré vynaložili na získanie poľovného revíru a právoplatného rozhodnutia.

Žalobcovia tiež namietali, že žalovaný správny orgán, ktorý rozhodol o zastavení konania neskúmal ich dobromyseľnosť, nezabezpečil pred svojim rozhodnutím z hľadiska objasnenia veci stanoviská účastníkov, skutkové zistenia a nezisťoval, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu práva a či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov.

Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R27/2003, kde najvyšší súd vyslovil právny názor, v zmysle ktorého preskúmavanie rozhodnutí v mimo odvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí a to ich zrušením alebo zmenou za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov a zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza len vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané, alebo vtedy keď pre nevyhnutnosť konania a ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti, či hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení a pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv. Tvrdili, že v danom prípade správny orgán rozhodol v rozpore s týmto stanoviskom najvyššieho súdu.

Záverom uviedli, že z dôvodov nimi uvedenými je teda zrejmé, že samotné rozhodnutie ministerstva o zastavení konania je v rozpore s hmotným právom, pretože ministerstvo nemohlo zmeniť alebo zrušiť rozhodnutie, ktoré bolo napadnuté podnetom v podstate anonymného účastníka bez osvedčenia k právnenému stavu veci, namietajúc správnosť postupu súdu prvého stupňa, keď v preskúmovacom konaní sa stotožnil s takýmto záverom správneho orgánu.

3.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcov sa stotožnil so závermi uvedenými v rozhodnutí krajského súdu. Odvolacie dôvody žalobcov namietané v ich odvolaní proti prvostupňovému súdnemu rozhodnutiu považoval za nedôvodné, poukazom na to, že žalobcovia v odvolaní uvádzajú totožné skutočnosti ako v žalobe. Navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

4.

Pribratý účastník konania sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril, odvolací návrh vo veci nepodal.

5.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „Ssp“) upravujúci v zmysle § 1 a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcov (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 Ssp), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 Ssp), keď

deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2341/2012-420 zo dňa 15.06.2012, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 2341/2012-420 zo dňa 15.06.2012, ktorým rozkladu žalobcov vyhovelo a prvostupňové správne rozhodnutie č. 2592/2011-720 zo dňa 21. decembra 2012 zmenil nasledovne: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR ako príslušný správny orgán podľa zákona č. 274/2009 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 mimo odvolacieho konania rozhodol takto: Podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mení rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 nasledovne; Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 o uznaní Poľovného revíru Lesenice podľa § 30 ods. 1 písm. i/ zákona č. 71/1967 Zb. zastavuje.

Prvostupňovým správnym rozhodnutím č. 2592/2011-720 zo dňa 21. decembra 2012 Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR ako príslušný správny orgán podľa zákona č. 274/2009 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 mimo odvolacieho konania rozhodol tak, že podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zmenil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 nasledovne: Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici podľa § 59 ods.2 zákona č. 71/1967 Zb. napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 o uznaní Poľovného revíru Lesenice ruší a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

6.

Podľa čl. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnemu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04). Z citovaného článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu, ako aj iné právnické subjekty realizujúcu svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie, postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány

dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 65 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Podľa § 30 ods. 1 písm. i/, ods. 2, 3 správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b/, c/, f/, g/ a h/ sa nemožno odvolať.

Rozhodnutie o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b/ a c/ sa iba vyznačí v spise.

7.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v predmetnej veci nepostupoval náležite v súlade s právnou úpravou citovanou vyššie, keď skutkové okolnosti v danom prípade nesprávne právne vyhodnotil a súčasne vo výroku napadnutého rozhodnutia sa dopustil takej vady, ktorá sama o sebe je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a na ktorú odvolací súd musel prihliadnuť z úradnej povinnosti, keďže spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť, majúce za následok, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nie je možné považovať za súladné so zákonom.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny

spis mal preukázané, že Obvodný lesný úrad Veľký Krtíš na základe žiadosti splnomocnených zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov v Leseniach uznal rozhodnutím č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 podľa § 3 a 4 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v uznanom spoločnom Poľovnom revíri Trebušovce nový Poľovný revír Lesenice o výmere 1682 ha. Svoje rozhodnutie o uznaní poľovného revíru odôvodnil tým, že zo strany žiadateľa boli splnené všetky podmienky podľa § 3 a 4 zákona o poľovníctve a že uzatvorené zmluvy na pôvodný revír PR Trebušovce nie sú podľa ust. § 3 a 4 uvedeného zákona prekážkou pri uznávaní Poľovného revíru Lesenice. Proti tomuto rozhodnutiu podalo odvolanie Poľovnícke združenie Trebušovce, o ktorom rozhodol Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici pod č. 2011/00108 verejnou vyhláškou, ktorým odvolanie zamietol a rozhodnutie OLÚ vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 potvrdil. Na základe podnetu v mimo odvolacom konaní bolo vydané rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 2592/2011-720 zo dňa 21.12.2011, ktorým bolo rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici a rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši o uznaní Poľovného revíru Lesenice zrušené a vrátené na nové konanie a prejednanie. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 2341/2012-420 zo dňa 15.06.2012 (rozhodnutie napadnuté žalobou), ktorým rozkladu vyhovel a prvostupňové správne rozhodnutie č. 2592/2011-720 zo dňa 21. decembra 2012 zmenil nasledovne: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR ako príslušný správny orgán podľa zákona č. 274/2009 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 mimo odvolacieho konania rozhodol takto: Podľa § 65 ods. 2 zákona

č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mení rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 z 28.04.2011 nasledovne: Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 o uznaní Poľovného revíru Lesenice podľa § 30 ods. 1 písm. i/ zákona č. 71/1967 Zb. zastavuje.

Vychádzajúc z obsahu výroku uvedeného rozhodnutia treba konštatovať, že výrok napadnutého rozhodnutia je formulovaný nejasne a nezrozumiteľne a na dôvažok v rozpore s právnou úpravou správneho poriadku, keďže zákonodarca v právnej úprave § 59 ods.2 správneho poriadku ustanovuje právomoc odvolacieho správneho orgánu na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ak sú pre to dôvody, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Pokiaľ teda žalovaný napadnutým rozhodnutím v mimo odvolacom konaní rozkladu vyhovel a zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že Krajský lesný úrad podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši z 14.01.2011 podľa § 30 ods. 1, písm. i/ správneho poriadku zastavuje, takéto rozhodnutie nemá oporu v zákone, ktorá skutočnosť sama o sebe má za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, pre vadu výroku pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť, čo v konečnom dôsledku spôsobuje jeho nevykonateľnosť.

Najvyšší súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v

žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd v danej veci po preskúvaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď nechal bez povšimnutia vadu výroku napadnutého rozhodnutia a nezameral dostatočnú pozornosť na zásadnú námietku žalobcov, ktorou namietali nezákonnosť rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že zastavením predmetného konania o uznaní Poľovného revíru Lesenice im bolo odňaté právo na spravodlivý proces.

Zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v právnej norme § 30 ods. 1 správneho poriadku stanoví zákonné podmienky, za predpokladu splnenia ktorých správny orgán konanie zastaví. V zmysle § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Vychádzajúc z právnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 30 ods. 1 správneho poriadku bolo povinnosťou žalovaného i v mimo odvolacom konaní skúmať podmienky administratívneho konania a za tým účelom náležite vyhodnotiť skutkové zistenia zadovážené v pôvodnom základom konaní, ktorého proces a výsledok vo forme preskúmaného administratívneho rozhodnutia v mimo odvolacom konaní preskúmaval. Pokiaľ žalovaný mal v úmysle pôvodné konanie o uznanie Poľovného revíru Lesenice zastaviť pre nedostatok podmienky administratívneho konania z dôvodu veci rozhodnutej, bolo jeho povinnosťou náležite posúdiť splnenie zákonnej podmienky ustanovenej v § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku, a preto zamerať svoju pozornosť predovšetkým na to, či predmet konania je totožný s predmetom konania vo veci „rozhodnutej“, posudzovať účasť v konaní o nároku žalobcov a účasť v konaní vo veci „rozhodnutej“, ako aj skutkový stav, na základe ktorého sa rozhodlo rozhodnutím preskúmaným v danom prípade v mimo odvolacom konaní a vo veci „rozhodnutej“ a skutkové okolnosti náležite vyhodnotiť v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, čo v danom prípade absentuje, majúce za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd upriamuje pozornosť žalovaného na to, že vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu, nie je možné dospieť k záveru, že v danom prípade je splnená zákonná podmienka veci rozhodnutej ako zákonný predpoklad pre zastavenie správneho konania podľa § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku. Skutkové zistenia danej veci preukazujú rozdielnosť predmetu konania, keďže OLÚ Veľký Krtíš rozhodnutím zo dňa 14.01.2011 uznal podľa § 3 a 4 zákona o poľovníctve súvislé poľovné pozemky vo vlastníctve fyzických a právnických osôb s výmerov 1682 ha za poľovný revír s názvom Lesenice a rozhodnutím OLÚ Veľký Krtíš č. 2005/00511-004 zo dňa 28.02.2005 bol uznaný PR-Trebušovce s výmerou 2052 ha a súčasne rozhodnutím č. 2005/00305-004 zo dňa 13.06.2005 schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v PR-Trebušovce na dobu 10 rokov s platnosťou do 31.12.2014, z uvedených rozhodnutí súčasne vyplýva, že účastníkmi konania v roku 2011 a v roku 2005 vo veciach označených rozhodnutí boli iné osoby a z uvedených rozhodnutí tiež vyplýva, že okresný úrad rozhodoval na základe rozdielneho skutkového stavu, keď PR-Trebušovce bol uznaný s výmerou 2052 ha

a PR-Lesenice s výmerou 1682 ha. Skutkové okolnosti daného prípadu teda nepotvrdzujú totožnosť predmetu konania, totožnosť účastníkov konania a ani totožnosť skutkového stavu veci rozhodnutej, čím nemožno hovoriť o splnení zákonnej podmienky pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. i/ správneho poriadku. Samotná skutočnosť, že poľovné pozemky začlenené do PR Lesenice boli už právoplatným rozhodnutím začlenené do PR Trebušovce, nezakladá zákonný dôvod veci rozhodnutej a tým nemôže byť splnená zákonná podmienka pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. i/

správneho poriadku. Táto skutočnosť je však pre posúdenie žiadosti na uznanie nového poľovného revíru skutočnosťou rozhodnou, a preto povinnosťou správneho orgánu pri posúdení žiadosti na uznanie nového poľovného revíru bude v ďalšom konaní ju vyhodnotiť v zmysle hmotnoprávnej úpravy zákona o poľovníctve a vo veci rozhodnúť meritórnym rozhodnutím.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v zmysle § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/, e/ O.s.p..

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., s § 224 ods. 1 a s § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a podľa § 492 ods. 2 S.s.p.. Žalobcom priznal právo na náhradu trov konania, pretože v tomto konaní mali úspech. Priznal im náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu za zaplatený súdny poplatok za žalobu - 70,- € a za podané odvolanie proti rozsudku krajského súdu - 70,- €. Nepriznal im náhradu trov konania, ktoré im vznikli právnym zastúpením, pretože si ich náhradu v odvolaní neuplatnili a ani ich výšku zákonným spôsobom nevyčíslili.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.